

FöretagarFörbundet

Skatteverket och småföretagen

Skattefelskartan - leder den rätt?

augusti 2008

Innehållsförteckning

Inledning	3
Skattefelet	4
Vad är "skattefelet"?	4
Kartan leder lätt fel	4
Skattefelskartan - så ser den ut	5
Felet med skattefelskartan	6
En uppseendeväckande tes	6
Företagen som inte finns	6
Hur fel är skattefelet?	8
Den osäkra kartan	8
Ett exempel: Fallet med de fuskande bönderna	9
Hur tillförlitlig är revisionsmetoden?	10
Skatteverkets undersökning: Hushåll största köparna av svartarbete	11
Skatteverkets undersökning: Företagare svartjobbar som folk gör mest	13
Slutsatser	14

Inledning

En rapport från Skatteverket, utgiven i februari, har under sensommaren fått nytt liv i media. Rapporten påstås visa att skattefusket i de minsta företagen uppgår till 62 procent av den redovisade skatten, eller nästan 100 000 kronor undanhållen skatt per mikroföretag med en omsättning över en krona.

Skatteverket är i rapporten tydligt med att dessa uppseendeväckande uppgifter grundas på mycket osäkra uppskattningar. Skatteverket skriver bland annat "Osäkerheten i beräkningarna av skattefelet är i samtliga delar stor", och "Med hänsyn till den stora osäkerheten i beräkningarna bör skattefeskartan användas med försiktighet".

Osäkerheten är så stor att inte ens Skatteverket vill ta ansvar för innehållet. I förordet står "Författarna svarar själva för innehåll och slutsatser". Detta trots att de ansvariga för rapporten är anställda på Skatteverkets analysavdelning.

När Skatteverket skriver att rapporten innehåller "stor osäkerhet" är det inte bara en brasklapp, någonting som Sveriges bönder fått erfara i praktiken. Skatteverkets nya skattefeskarta är till största delen hämtad från rapporten "Svartköp och svartjobb i Sverige" släppt 2006. I den rapporten utpekas bönderna som storfflare när det gäller svartarbete.

I årets rapport har helt plötsligt böndernas svartarbete stört dykt, trots att uppgifterna för andra branscher är desamma. Enligt uppgift beror det på att den tidigare rapporten drog till sig uppmärksamhet från LRF:s ekonomer. Frågan är hur väl uppgifterna för andra branscher håller för en närmare granskning.

Det är emellertid inte bara den stora osäkerheten som är problematisk. Skatteverket har dessutom blåst upp mikroföretagens skattefusk samtidigt som privatpersoners fiffel minskats drastiskt. Detta genom att kategorisera nästan hälften av privatpersonernas svartarbete som "företagande", trots att fuskaren i verkligheten inte har något företag.

Det finns även stora problem med de grundläggande metoder som Skatteverket använder för att räkna fram skattefusket omfattning. De företag som revideras av Skatteverket antas vara representativa för alla företag i sin bransch- och storleksklass, trots att Skatteverket erkänner att de i första hand reviderar de företag som misstänks för oegentligheter. Undersökningar som visar att omfattningen av svartjobb bland vanliga hushåll är dubbelt så stor som bland företag används som grund för att visa att fusk skulle vara mer än fem gånger så vanligt i företag jämfört med hushåll. Skatteverkets kartläggning av skattefel och skattefusk är med andra ord i grunden mycket problematisk på flera sätt.

Skattefusk är ett allvarligt problem, som minskar skatteintäkterna och skadar konkurrensen. Det ursäktar inte ett så slarvigt agerande från Skatteverkets sida i en viktig fråga, särskilt som Skatteverket lyckats förhållandevis väl när det gäller att utveckla service och bemötande gentemot småföretag de senaste åren. FöretagarFörbundet vill därför i framtiden se ett mer seriöst och väl underbyggt agerande från Skatteverkets sida även när det gäller kartläggningen av skattefelet i Sverige.

Skattefelet

Vad är "skattefelet"?

Med "skattefel" menas alla de skatter som borde ha betalats in, men av olika skäl inte kommer in till Skatteverket. Det handlar dels om rent fusk, dels om administrativa misstag. Skatteverket uppskattar i sin Skattefelskarta för Sverige att totalt tio procent av skatterna som borde ha betalats, eller 133 miljarder kronor, aldrig kommer in till staten.

Totalt 52 miljarder av de 133 miljarderna i skattefel tillskrivs enligt skattefelskartan mikroföretag med mindre än en miljon kronor i lönesumma. Ytterligare 26 miljarder kronor tillskrivs små och medelstora företag med en lönesumma på mellan en och 50 miljoner kronor.

För FöretagarFörbundet som småföretagarorganisation är det särskilt intressant att en stor andel av skattefelet tillskrivs de allra minsta företagen. Det är viktigt på många sätt att ta reda på varför skattefelet i de minsta företagen är så stort. Om det beror på utbrett fusk kan hårdare kontroll av de minsta företagen vara motiverat. Om en stor del av skattefelet beror på administrativa fel kan förenklingar på de områden som orsakar problem vara det som behövs. Kartläggningar av skattefelet spelar även roll för politiken. På DN debatt den 11 april 2008 krävde socialdemokraternas Thomas Östros och Lars Johansson hårdare kontrollåtgärder mot småföretagen, baserat på just skattefelskartan.

Kartan leder lätt fel

Det är inte orimligt att fördela skattefelet på olika grupper skattebetalare. Till viss del är ett större skattefel bland företagare en ofrånkomlig effekt av att det inte går att betala in källskatt för småföretagare, d.v.s. småföretagare har ingen arbetsgivare som med automatik kan dra skatten från lönen varje månad.

FöretagarFörbundets tror dock att särskilt mikroföretagens skattefel kraftigt överdrivs av Skatteverket. Vår granskning av skattefelskartan inriktar sig på två områden, som vi anser vara särskilt problematiska:

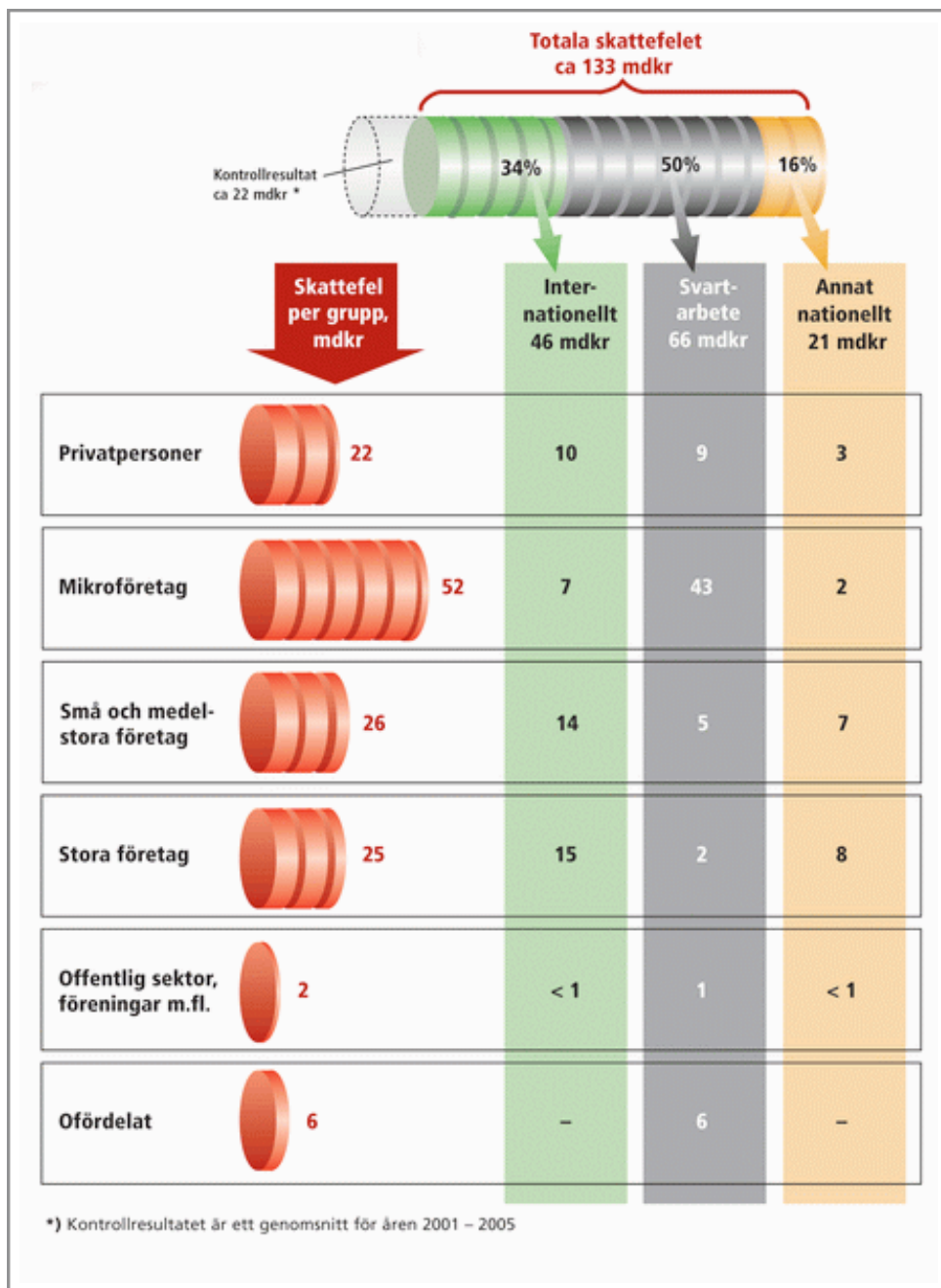
- Definitioner och terminologi
- Den bakomliggande forskningens tillförlitlighet

När det gäller de definitioner och grupperingar som Skatteverket använder är vi starkt kritiska till att flera grupper som inte i något annat sammanhang anses vara "företagare" i Skattefelskartan klumpas ihop med småföretagare. Vi tycker inte att hembrännare och anställda som inte har ett företag ska räknas som företagare i skattefelskartan. En sådan definition leder beslutsfattare och allmänhet fel, och är inte ett bra stöd för förståelse eller beslut.

När det gäller den bakomliggande forskningen är Skatteverket öppet med att underlaget till stor del är mycket osäkert. Vi vill emellertid gå längre än allmänna deklamationer om osäkerhet, för att konkret visa hur mångtydiga och osäkra de undersökningar är, som ligger till grund för den mycket höga allokeringen av skattefelet till mikroföretagen.

Skattefelskartan - så ser den ut

Skattefelskartan försöker visa hur stort skattefelet är, och till vilken kategori skattebetalare det kan hänföras. Skatteverkets senaste version av kartan ser ut så här:

Källa: Skatteverket

Felet med skattefelskartan

En uppseendeväckande tes

Enligt skattefelskartan betalar det genomsnittliga mikroföretaget 81 000 kronor för lite i skatt varje år.¹ Det är en uppseendeväckande stor summa. Det är särskilt imponerande med tanke på att det genomsnittet även inkluderar de 109 994 företag som har noll kronor i omsättning. Räknas dessa företag bort ökar det genomsnittliga skattefelet för ett mikroföretag till knappt hundra tusen kronor i genomsnitt per företag. Då inkluderas även de företag som enbart tjänar en krona i genomsnittet.

Det är med andra ord en mycket aggressiv tes Skatteverket driver i "Skattefelskarta för Sverige 2008". Att skattefelet är större bland småbolag, som inte har någon som betalar in skatten åt dem automatiskt varje månad är knappast kontroversiellt. Det gäller särskilt "kontantbranscherna", som restauranger och små handlare. Men att nästan hälften av mikroföretagen skulle ha lägre omsättning än det genomsnittliga skattefusket i samma grupp är minst sagt uppseendeväckande. I de kommande avsnitten går vi igenom en rad förklaringar till att Skatteverket nått så extrema slutsatser.

Företagen som inte finns

Ett av de mest uppenbara problemen med Skatteverkets skattefelskarta är själva definitionen av begreppet "mikroföretag". För den som läser att mikroföretagen står för nästan hälften av skattefelet är det lätt att tänka sig att det enbart handlar om existerande företag. Så är inte fallet.

I själva verket innefattar Skatteverkets definition av "mikroföretag" till exempel snickare utan företag som jobbar på Skanska men svartjobbar på fritiden och olika former av ofta yrkeskriminell verksamhet som t.ex. hembränning. Även om den professionella "hembrännaren" sällan driver sin verksamhet i eget företag, ses han eller hon av Skatteverket som just egenföretagare, med ett "oregistrerat företag".

Så här beskriver Skatteverket själva sin indelning:

*"Vårt synsätt är att om en person, som har en normal anställning, vid sidan av den anställningen utför arbeten åt personer som han själv fått kontakt och slutit avtal med är det inte fråga om svart lön från den vanliga arbetsgivaren utan det är fråga om ett egenföretagande, vanligen oregistrerat."*²

Skatteverket anser med andra ord att även den som inte har ett företag kan vara företagare, utan att själv känna till det. I skattefelskartan är Skatteverket ännu tydligare. De relevanta meningarna citeras i fet stil:

"Privatpersonerna står för 13 procent av skattefelet inom svartarbete. Att andelen blir så låg för gruppen privatpersoner beror huvudsakligen på följande:

- Skattefel avseende svarta tjänster utförda av privatpersoner men som är av näringskaraktär har hänförts till mikroföretag.

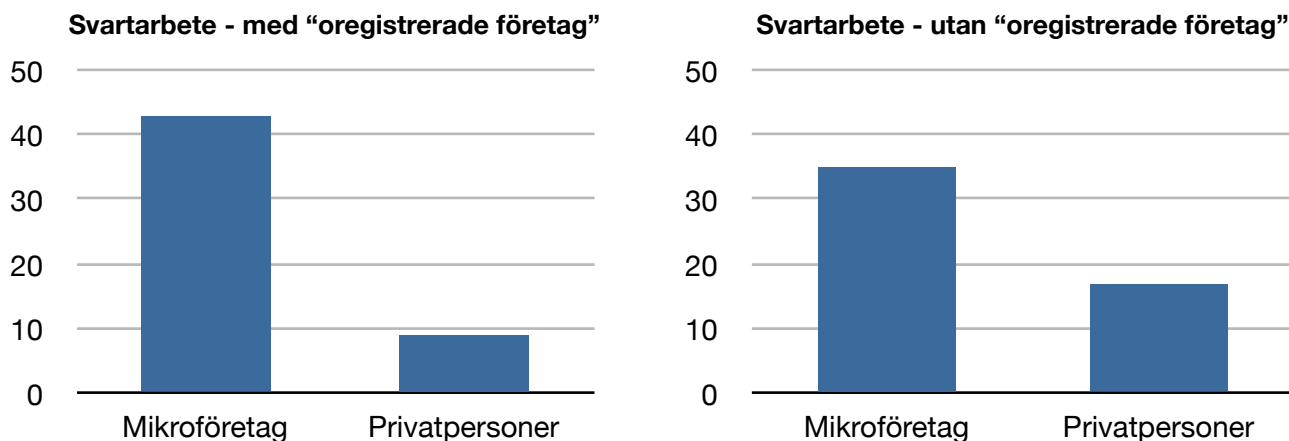
¹ Skatteverket, *Skattefelskarta för Sverige*, s. 51 (2008)

² Skatteverket, *Svartköp och svartjobb i Sverige*, s. 19 (2006)

- Skattefel avseende svart försäljning i ett företag där pengarna antas komma ägaren till godo har hänförts till företaget (och hamnar alltså i gruppen mikroföretag eller små och medelstora företag).³

Det går naturligtvis att argumentera för att Skatteverkets kategorisering är en rent akademisk konstruktion, som enbart är skatterättsligt motiverad. Problemet är bara att uppgiften om "mikroföretagens skattefusk" rent praktiskt inte används på det viset, någonting som Skatteverket sedan länge borde vara medvetet om. Att döpa en kategori som även innehåller skattefusk som begåtts av anställda till "mikroföretag" kommer alltid att vara missvisande och vilseledande i praktiken. Detta trots att det går att skaffa sig en korrekt bild genom att noga läsa fotnoter och faktarutor.

I praktiken innebär det att politiker och andra beslutsfattare, liksom allmänheten, får en kraftigt förvriden bild av hur skattefusket fördelar sig mellan mikroföretagare och anställda. Diagrammen nedan visar hur stor förskjutningen är på området svartarbete:

Skillnaden krymper betydligt och privatpersonernas andel av svartarbetet nästan dubblas när icke-existerande företag räknas bort ur Skatteverkets statistik. Skillnaden mellan mikroföretagens och privatpersoners svartarbete krymper till nästan hälften, eller med 16 miljarder. Fortfarande återstår ett mycket substantiellt skattefel hos mikroföretagen, men skillnaden gentemot de anställda har minskat drastiskt. Frågan är bara hur tillförlitlig bedömningen av mikroföretagens skattefel är, även om Skatteverket skulle byta till en mer rimlig definition av "mikroföretag". Denna fråga undersöker vi i nästa avsnitt.

³ Skatteverket, *Skattefelskarta för Sverige*, s. 61 (2008)

Hur fel är skattefelet?

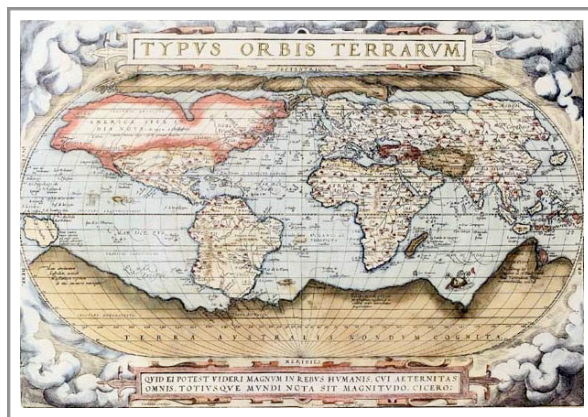
Den osäkra kartan

Hur tillförlitlig är då uppgiften när det gäller det "kvarvarande" skattefelets storlek för de minsta företagen, efter att vi bytt till en mer rimlig definition av vad som är ett företag? Skatteverket själva anser att osäkerheten är mycket stor. Så här beskriver Skatteverket rapportens tillförlitlighet:

*"Osäkerheten i beräkningarna av skattefelet är i samtliga delar stor."*⁴

*"Med hänsyn till den stora osäkerheten i beräkningarna bör skattefelskartan användas med försiktighet"*⁵

*"Författarna svarar själva för innehåll och slutsatser"*⁶

Av rent praktiska skäl är det ett mycket stort arbete att gå igenom tillförlitligheten i samtliga de undersökningar som genomförts. I detta avsnitt undersöks därför i första hand den viktigaste källan till skattefelskartan, den s.k. "revisionsmetoden", d.v.s. Skatteverkets metod för att extrapolera resultaten från sina skatterevisioner till alla företag.

Även den viktigaste källan till uppgifterna för hushållens svartarbete gås igenom, det vill säga den omfattande undersökning av svartarbete som Skatteverket genomförde 2005. Denna undersökning ger ett mycket förvånande resultat när det gäller företagens köp av svart arbetskraft, någonting som Skatteverket väljer att helt bortse ifrån. Till sist redovisar vi kort resultaten när det gäller företagens egna benägenhet att arbeta svart.

En första fingervisning om hur skakiga Skatteverkets uppskattningar är får vi genom hanteringen av bönderna, som efter att ha utpekats som de kanske främsta svartarbetarna i 2006 års "Svartköp och svartjobb i Sverige" plötsligt 'rehabiliterats' i skattefelskartan 2008. Detta trots att just "Svartköp och svartjobb i Sverige" är den främsta källan till Skattefelskartan! I nästa avsnitt går vi igenom detta exempel.

⁴ Skatteverket, *Skattefelskarta för Sverige* s. 8 (2008)

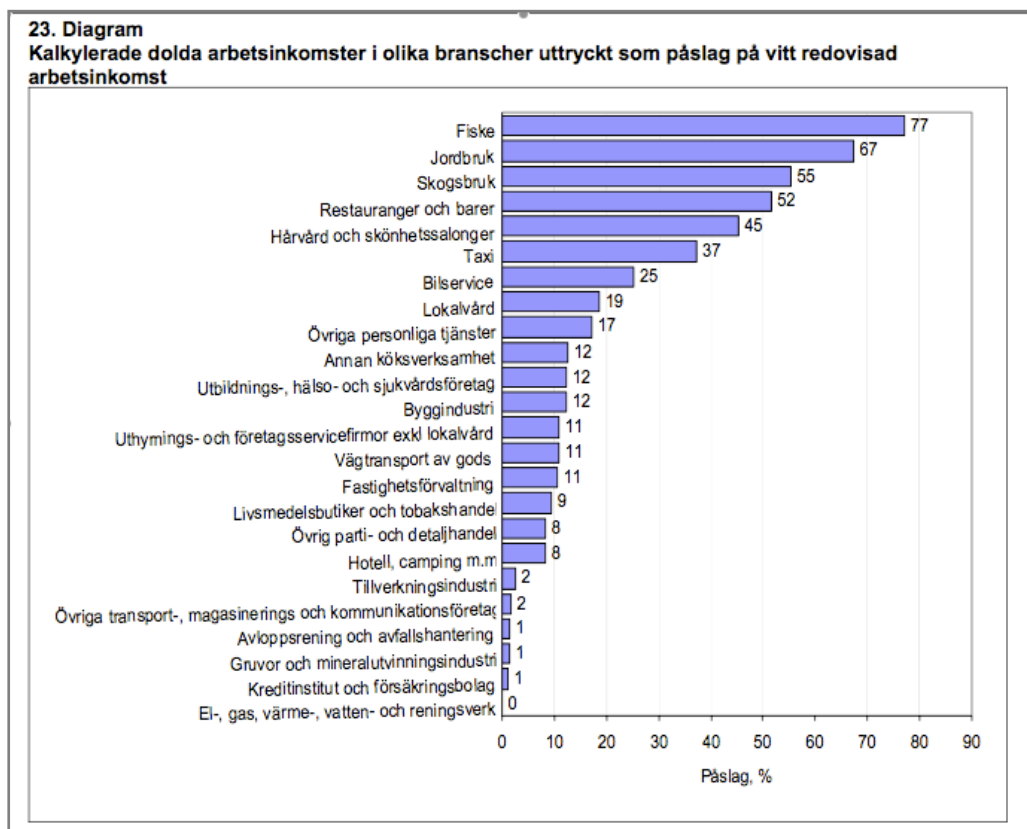
⁵ *ibid*

⁶ *ibid*, s. 1

Ett exempel: Fallet med de fuskande bönderna

Den rapport från Skatteverket som ligger till grund för 2008 års skattefelskarta är "Svartköp och svartjobb i Sverige". Innehållet är till stor del identiskt med skattefelskartan. På sidan 47 redogörs för i vilka branscher svartarbete är relativt sett vanligast, utifrån den viktigaste metod Skatteverket använder för att uppskatta skattefelets storlek - sina egna skatterevisioner.

Som utdraget ur rapporten nedan visar, utpekas bönderna här som en av de i särklass mest svartarbetande grupperna:

Källa: Skatteverket, "Svartköp och svartjobb i Sverige" (2006)

Enligt uppgift reagerade LRF på detta, då de uppfattade att deras medlemmar inte i oproportionerligt hög omfattning reviderades av Skatteverket. I 2008 års Skattefelskarta hade sedan böndernas och skogsbrukarnas uppskattade fusk mer än halverats. Enligt Skatteverket berodde detta på att "man inte tagit hänsyn till deltidsverksamheten vid uppräknigen".⁷

Det är inte tydligt i vilken omfattning Skatteverkets resultat skulle ha förändrats om en motsvarande genomgång skett av övriga branschers skatteundandragande. Det är emellertid klart att uppgifterna kan förändras snabbt och radikalt om de utsätts för en systematisk granskning utifrån.

⁷ Skatteverket, "Skattefelskarta för Sverige, s. 153 (2008)

Hur tillförlitlig är revisionsmetoden?

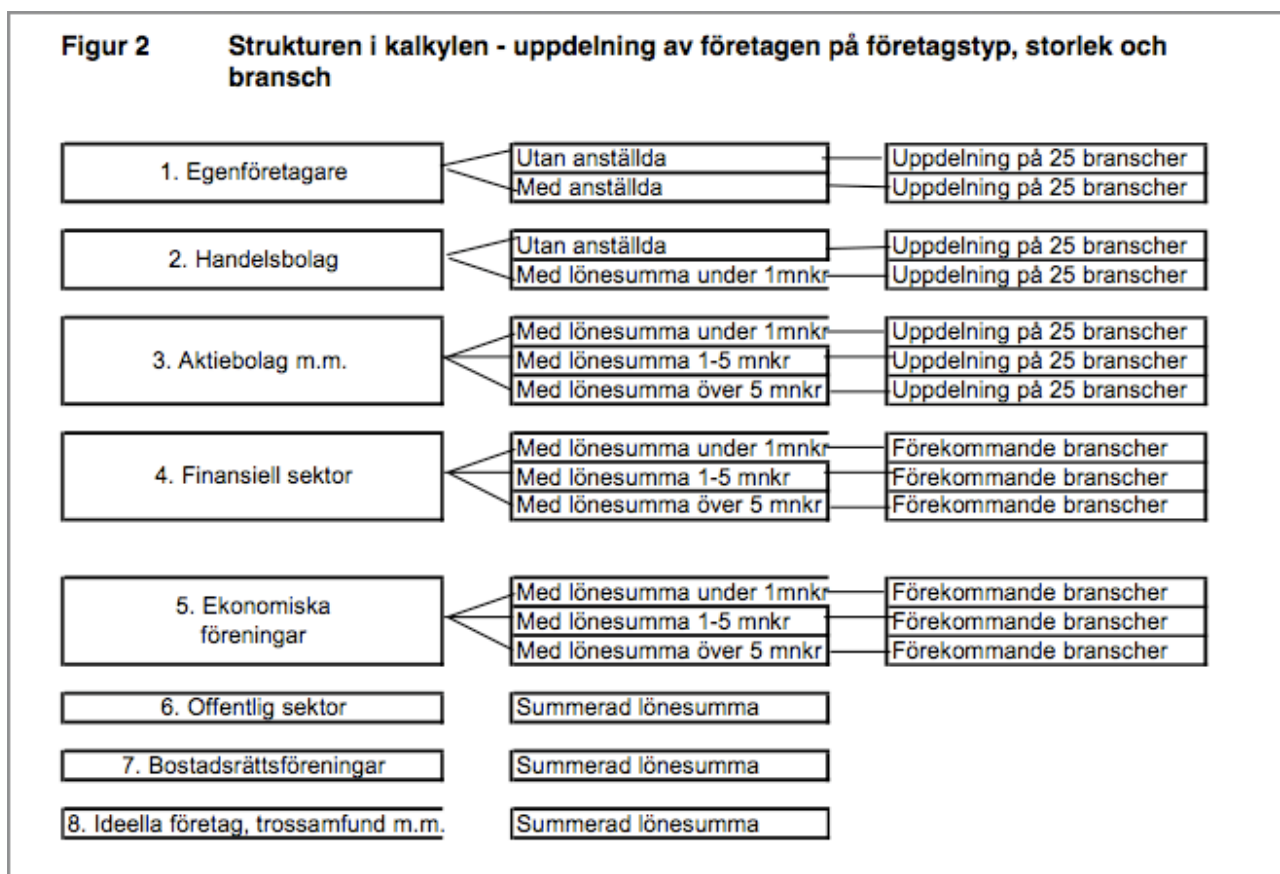
Ett annat exempel på en stor osäkerhetskälla i fördelningen av skattefelet är användandet av revisioner för att räkna fram skattefuskets storlek, och hur det fördelas mellan olika grupper. Skatteverket extrapolerar helt enkelt resultaten från de revisioner som genomförts till hela den grupp företag som det rör sig om. Så här förklarar verket sin metod med ett exempel:

I kategorin aktiebolag med lönesumma under 1 mnkr och med SNI "Vägtransport av gods" finns totalt 5 088 aktiva företag enligt Skatteverkets register. I de revisioner som gjorts för motsvarande kategori (276 revisioner) uppgår den föreslagna höjningen av inkomst av tjänst i snitt till 88 tkr per revision. Med enkel grundskolemultiplikation uppskattas den dolda arbetsinkomsten för kategorin till 448 mnkr ($5\,088 \cdot 88 \text{ tkr} = 448 \text{ mnkr}$).

Den som känner till vad en revision från Skatteverket är reagerar nu kanske på att en revision från Skatteverket för ett mindre företag inte är någon särskilt slumpmässig affär. Mycket riktigt prioriterar Skatteverket i regel helt rationellt de företag de misstänker har gjort något fel. Skatteverket skriver:

Det finns en stor mängd mindre företag. Alla kan inte revideras. Ett urval måste göras. Även om det i materialet finns slumpmässiga revisioner så gör Skatteverket i allmänhet selekteringen för revision utifrån en bedömning av risken för fel.

Om Skatteverket lyckas i riskbedömningarna innebär detta för de mindre företagen att revisionsresultatet med den använda metoden för uppvikning kan komma att överskatta de dolda arbetsinkomsterna (som går att få fram med revision).⁸

Källa: Skatteverket, *Svartköp och svartjobb i Sverige* (2006)

Verket anser dock inte att detta gör den bild som ges av revisionerna snedvriden:

⁸ Skatteverket, *Svartköp och svartjobb i Sverige*, (2006)

Samtidigt vet vi att Skatteverket vid revision inte alla gånger hittar alla de dolda arbetsinkomster som finns. Vi försöker balansera effekten på våra kalkyler av dessa båda snedvridningar genom att för de mindre företagen basera kalkylerna på de 90 % av revisionerna som ligger "i mitten" vad gäller storleksmässig ändring. Efter sortering efter ändringens storlek kuperar vi helt enkelt bort 5 % av revisionerna i båda svansarna för företag med lönesumma under 1 mnkr.

Det är tyvärr svårt att säga i vilken utsträckning Skatteverkets riktade revisioner blåser upp skattefelets storlek, och i vilken utsträckning missar vid revisionerna drar ner omfattningen. Osäkerheten kring resultaten blir likväl stor. Det är inte orimligt att tro att snedvridningen kan vara mycket stor, förutsatt att Skatteverkets personal är effektiv när det gäller att välja ut 'misstänkta' företag till revision. Det finns även fall som tyder på att Skatteverket vid revision inte tar hänsyn till prejudikat som skulle ge lägre skatt. Har Skatteverket i regel en "hård" tolkning av lagstiftningen kan det vara ytterligare en faktor som snedvrider skattefelet uppåt. Även kontrasten jämfört med större företag riskerar att snedvridas, då dessa i hög utsträckning revideras efter ett rullande schema och inte på grund av misstankar om fel.

Skatteverkets undersökning: Hushåll största köparna av svartarbete

Ännu en viktig variabel som Skatteverket använder för att räkna fram svartarbetets omfattning är intervjuresultat från en stor undersökning 2005, där människor tillfrågas om hur mycket svartarbete de utfört och inom vilket område. Undersökningen ger alltså en bild av hur många som svartarbetar, vilka de är och vilka deras köpare är. Skatteverkets tolkning av undersökningens resultat är emellertid anmärkningsvärd på flera sätt.

Undersökningen visar att de flesta som erkänner att de arbetat svart har arbetat åt en annan privatperson. Uppräknat till hela befolkningen har cirka 780 000 personer arbetat svart åt en privatperson, medan 173 000 personer arbetat svart åt ett företag.

Arbete åt företag tar dock mer tid i anspråk, så värdet av den arbetade tiden fördelar sig något mer jämnt, två tredjedelar av arbetsvärdet går enligt undersökningen till privatpersoner, och en tredjedel till företag.

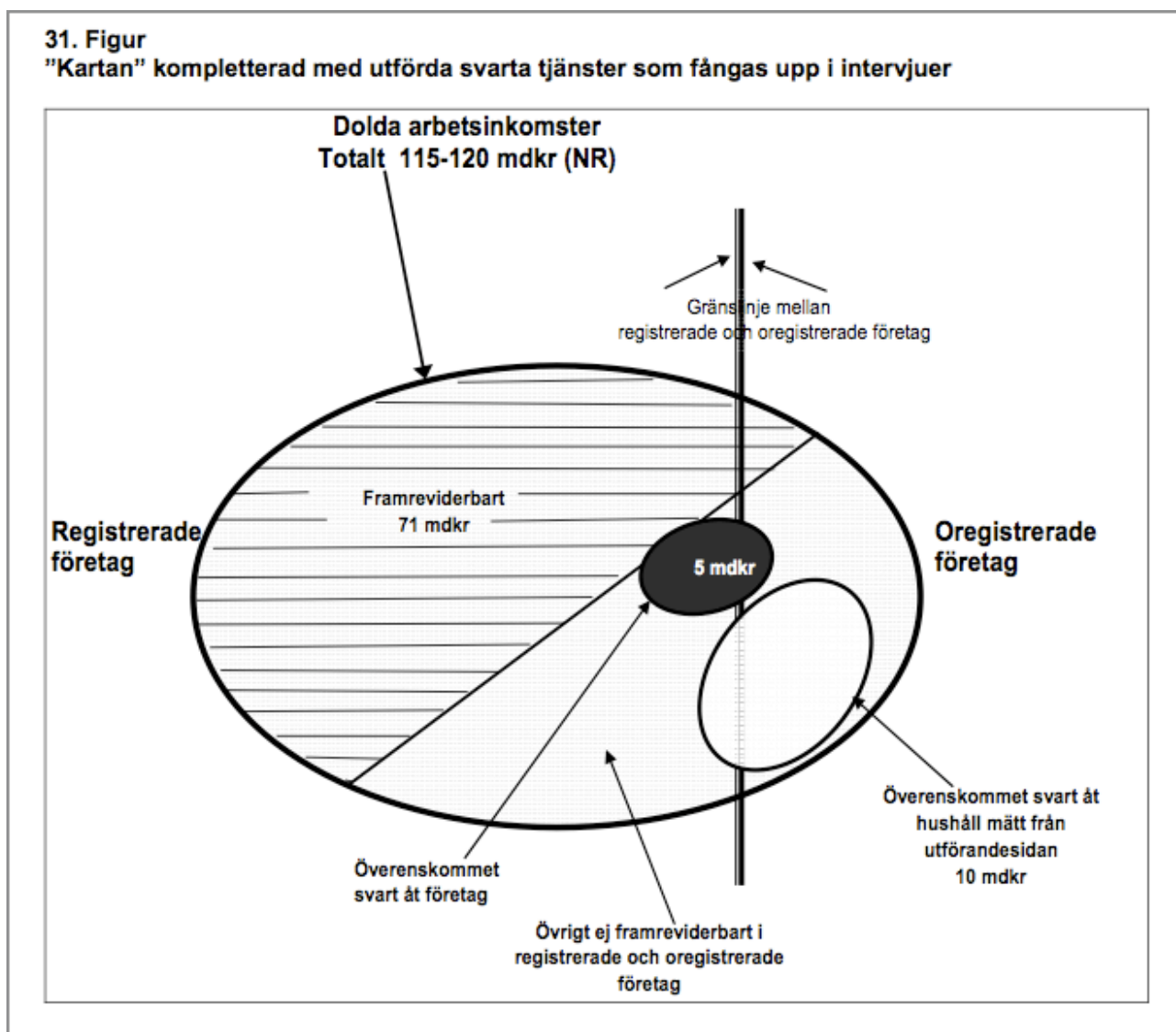
	Antal utförare	Antal årsarbeten	Ersättning inkl. värdet av gentjänster
Arbeten på bostad*	325 000	21 200	5,2 mdkr
Andra tjänster åt hushåll än på bostad	456 000	19 700	4,8 mdkr
Arbeten åt företag	173 000	25 500	5,1 mdkr
Totalt	809 000	66 400	15,1 mdkr

*Villa, radhus, bostadsrätt, fritidshus, tomt

Källa: Skatteverket, "Svartköp och svartjobb i Sverige" (2006)

Skatteverket antar dock att den som arbetar svart i mer organiserad form åt företag inte svarar korrekt på detta i undersökningen. Därför förutsätter verket att nästan allt det svartarbete åt företag som uppdragas i undersökningen sker utöver det svartarbete som räknas fram genom revisionsmetoden (se sid. 8). Illustrationen på nästa sida är ett utdrag ur Skatteverkets rapport, och visar hur verket resonerar:

31. Figur
"Kartan" kompletterad med utförda svarta tjänster som fångas upp i intervjuer

Källa: Skatteverket, "Svartköp och svartjobb i Sverige" (2006)

Det svarta fältet i mitten av diagrammet ovan representerar de som svarade att de arbetat svart för företag i intervjuundersökningen. Som illustrationen visar läggs denna summa ovanpå de 71 miljarder kronor i svartarbete i företag som räknats fram med "revisionsmetoden", d.v.s. extrapolering av Skatteverkets revisionsresultat.

Grunden för detta är antagandet att i princip ingen som arbetat svart åt ett av de företag som anställer svart arbetskraft och som är föremål för revision från Skatteverket svarar ärligt i verkets intervjuundersökning.

De som utfört svartarbete åt hushåll antas samtidigt vara nästan helt ärliga när de svarar i undersökningen. Uppgiften för hushållens köp av svart arbetskraft används i princip rakt av som den officiella uppgiften för svartarbetets omfattning bland hushållen.

Skatteverket rättfärdigar denna uppdelning mellan mycket ärliga svartjobbare som arbetar för hushåll och i princip helt oärliga svartarbetare som arbetar för företag så här:

När det gäller omfattningen av utförda svartarbeten åt företag – 5 mdkr - ska man vara medveten om att det är en intervjuundersökning. De som väljer att delta i en intervjuundersökning om svartarbete och medger att de utfört svartjobb åt företag är troligen inte de som jobbar svart mer organiserat i t.ex. härvorna i byggbranschen. Det som kommer med är troligen i första hand svartjobb utförda av yngre och studerande som i intervjuer är beredda att uppge sitt deltagande.

Vår bedömning är att intervjuundersökningar fungerar bra när det gäller att fånga upp svartarbeten åt hushåll men är en dålig mätare när det gäller svartjobb åt företag.

Skatteverket uppger inga referenser eller andra grunder än sina egna antaganden för den drastiskt åtskilda behandlingen av svaren från de som jobbat svart för hushåll respektive företag.

Skatteverkets undersökning: Företagare svartjobbar som folk gör mest

Skatteverkets intervjuundersökning ger också intressant information kring olika yrkesgruppers svartarbete. Resultaten är inte uppseendeväckande - studerande svartjobbar mest och pensionärer minst. Tjänstemän i offentlig sektor jobbar mindre svart än hantverkare (men ändå mer än man skulle kunna tro, nästan var tionde offentlig tjänsteman arbetar svart).

Undersökningen visar också att egenföretagare inte arbetar mer svart än privatanställda. Företagare arbetar i princip lika mycket svart som privat tjänstemän och facklärd samt icke facklärd arbetare. Totalt 15 procent av företagarna uppger sig ha arbetat svart, jämfört med 13 procent av hela befolkningen, inklusive pensionärer och offentliganställda.

33. Tabell
Sysselsättning och svartarbete. Sortering i fallande ordning efter andel som utfört svartarbete i olika sysselsättningskategorier

Sysselsättning	Andel (%) inom respektive kategori som har utfört svartarbete	Dito antal personer uppräknat till riksnivå
Studerande, värnpliktig	25	113 000
Facklärd arbetare (yrkesutbildad), (t.ex. frisör, bilmekaniker etc.)	16	266 000
Inte facklärd arbetare (inte yrkesutbildad)	15	105 000
Egenföretagare (enskild firma eller bolagsägare)	15	34 000
Tjänsteman privat sektor	13	122 000
Arbetslös	9	23 000
Sjukskriven, (=långtidssjukskriven>1 månad)	9	11 000
Tjänsteman offentlig sektor	8	74 000
Pensionär	5	51 000
Familjemedlem som hjälper egenföretagare
Hemarbetande
Deltar i arbetsmarknadsprogram/utbildning för arbetslösa
Samtliga	13	809 000

Källa: Skatteverket, "Svartköp och svartjobb i Sverige" (2006)

Även om dessa uppskattningar inte direkt påverkar skattefelskartan kan de fungera som en intressant kontrast till Skatteverkets tes angående en extremt hög grad av svartarbete bland små företag.

Slutsatser

Att Skatteverket går ut med information kring skattefel och skattefusk som inte bara är extremt osäkra, utan som även med hög sannolikhet drastiskt överskattar de minsta företagens skattefusk får praktiska konsekvenser. När en myndighet med sådan tyngd som Skatteverket säljer in ett budskap aktivt kan effekterna bli stora på flera områden.

Den stora rättsosäkerhet som råder i skattemål riskerar att öka ytterligare, både genom att praxis och lagstiftning förändras. Även fördelningen av skattebetalarnas pengar riskerar att snedvridas, om resurser på grund av osäkra eller felaktiga uppgifter slussas från annan offentlig verksamhet till ökad skattekontroll. Historiskt sett har dessa satsningar varit relativt stora, i storleksordningen 200 miljoner kronor.

Slutligen riskerar synen på företagare i allmänhet och mikroföretagare i synnerhet att få sig en till stor del oförtjänt törn. Företagande har historiskt i Sverige skapat en stor del av vår rikedom, i form av framgångsrika företag. Om företagare på svaga grunder framställs som fuskare riskerar vi att färre vågar sig på att starta eget. Det är det kanske största problemet med Skatteverkets slarviga hantering av skattefelsfrågan.